

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Gž 14/05
23.06.2005. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Snežane Andrejević predsednika veća, Spomenke Zarić i Slađane Nakić - Momirović, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog BB, radi naknade štete zbog povrede autorskih prava, odlučujući o žalbi tuženog, izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Kragujevcu P. 8/04 od 22.12.2004. godine, u sednici veća od 23.6.2005. godine, doneo je

R E Š E N J E

ODBIJA SE kao neosnovana žalba tuženog i POTVRĐUJE rešenje Okružnog suda u Kragujevcu P. 8/04 od 22.12.2004. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Rešenjem Okružnog suda u Kragujevcu P. 8/04 od 22.12.2004. godine određena je privremena mera i zabranjeno tuženom da prodaje delo "VV" koju je tuženi autorizovao, do pravnosnažnog okončanja ove parnice.

Protiv navedenog rešenja tuženi je blagovremeno izjavio žalbu, zbog bitnih povreda odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.

Ispitujući pobijano rešenje u smislu člana 365. u vezi člana 381. ranije važećeg ZPP-a, koji se primenjuje na osnovu člana 491. stav 1. ZPP ("Službeni glasnik RS" br. 125/04), Vrhovni sud je našao da žalba nije osnovana.

U postupku nisu učinjene bitne povrede iz člana 354. stav 2. ZPP na koje Vrhovni sud kao drugostepeni pazi po službenoj dužnosti. Revizijom se neosnovano ističe bitna povreda postupka iz stava 2. tačka 14. ovog člana, budući da je pobijano rešenje jasno i razumljivo, nema protivurečnosti i sadrži sve razloge o odlučnim činjenicama.

Tužilac je protiv tuženog podneo tužbu za utvrđenje da je povređeno njegovo autorsko pravo tako što je tuženi u knjizi "VV" objavio bez znanja i odobrenja tužioca delove iz autorskih dela tužioca "GG" i "DD". Tužilac je tužbom tražio naknadu materijalne i nematerijalne štete, te da sud donese privremenu meru kojom se zabranjuje prodaja dela "VV" koju je autorizovao tuženi, do pravnosnažnog okončanja ove parnice. Pobijanim rešenjem, određena je privremena mera zabranom tuženom da prodaje ovo delo. Sud je izvršio uvid u knjige "GG", čiji je autor tužilac i "DD", čiji su autori tužilac, ĐĐ i EE, kao i u knjigu "VV". Utvrđeno je da je tuženi sebe označio kao autora ove knjige, iako je u njoj na stranama __, __, __. i __. sadržan izvorni tekst iz tužiočeve knjige "DD" sa strana __, __, __. i __.

S obzirom na navedeno, Vrhovni sud nalazi da je pravilno nižestepeni sud primenio materijalno pravo kada je doneo rešenje o određivanju privremene mere, kojom je iskućio iz prometa sporno autorsko delo.

Naime, članom 176. stav 1. Zakona o autorskim i srodnim pravima, predviđeno je da na zahtev nosioca prava koji učini verovatnim da je njegovo autorsko ili srodno pravo povređeno, ili da će biti povređeno, sud može da odredi privremenu meru oduzimanja ili isključenja iz prometa predmeta kojima se vrši povreda, odnosno meru zabrane nastavljanja započetih radnji kojima bi se mogla izvršiti povreda. Članom 178. stav 2. istog zakona predviđeno je da žalba protiv rešenja kojima je sud odredio privremenu meru iz člana 176. ne odlaže izvršenje rešenja.

U konkretnom slučaju, nakon uvida u spornu knjigu koju je potpisao tuženi, kao i u knjige čiji je autor odnosno koautor bio tužilac, sud je pravilno utvrdio da je tužilac učinio verovatnim da je njegovo autorsko pravo povređeno, pa je rešenje o privremenoj meri osnovano u smislu čl. 176. stav 1. Zakona o autorskom i srodnim pravima i člana 278. ranije važećeg ZPP-a. Stoga se žalbom tuženog neosnovano ističe pogrešna primena materijalnog prava.

Iz navedenih razloga, Vrhovni sud je odlučio kao u izreci, na osnovu člana 368. u vezi člana 381. ZPP-a .

Predsednik veća,

sudija,

Snežana Andrejević, s.r.

Za tačnost otpavka

lim

